

[Udearigsministeren.]

Sverige er meget nær ved at afslutte sine overvejelser og er overordentlig positivt indstillet.

Det ærede medlem nævnte spørgsmålet om sekretariater og fremsatte ønske om, hvorledes de skulle være organiseret. Jeg vil herom gerne sige, at det er regeringens hensigt, inden den nærmere udformning heraf finder sted — det er jo således, at hvert enkelt land skal have sit eget sekretariat i tilknytning til Det nordiske Råd —, vil søge en drøftelse med partierne om, hvorledes det skal være for Danmarks vedkommende.

Jeg skal slutte mine bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Hans Hedtofts udtalelser med at sige, at jeg deler ganske det ærede medlems opfattelse med hensyn til spørgsmålet om statsminister og udenrigsminister. Jeg har også gjort det synspunkt gældende, jeg fandt ikke den fornødne tilslutning, men også jeg håber, at det må forme sig således, at Det nordiske Råd kan få en sådan placering også ved deltagelse af disse ministre, at dets arbejde kan blive løftet op i det plan, hvor det hører hjemme.

De andre ordførere har talt varmt og stærkt for dette forslag. Jeg tror, man har lov til at sige, at efter den forhandling, der her har fundet sted, er dette forslag om det nordiske parlamentariske råd sat ind i sin historiske sammenhæng. Vi ser det som et led i en lang udvikling i samlivet mellem de nordiske folk, og hvadenten der er mange eller få medlemmer tilstede her i salen, ved vi, at således som der er blevet talt her af de demokratiske partiers ordførere, er der blevet givet udtryk for, hvordan det overvejende flertal, ja, jeg kan sige hele det danske folk med undtagelse af en ganske lille kreds, ser på disse spørgsmål.

Den harmoni, som har været tilstede under denne forhandling, ville have savnet sin baggrund og sin belysning uden det indlæg, som den kommunistiske ordfører kom med. For mig er der noget tragisk i at se et dansk parti, et medlem af det høje ting, i den grad være behersket af en komplekstankegang, som det her var tilfældet, være så fjern fra virkeligheden, som det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft var, og hvis det virkelig forholder sig sådan, hvad der jo er al mulig grund til at tro, at det ærede medlem her ganske bevidst søger at skabe en forestilling, der er uden forbindelse med virkeligheden, så er det jo en meget grov vildførelse af det danske folk, som her foresøges. Det kan ikke være det ærede medlems

virkelige mening, at dette nordiske rådgivende organ, der er blevet til på den måde, som det er skildret, og som det ærede medlem ved det, skulle være et udtryk for Atlantpagtlandenes ønske om at drage Sverige bort fra neutralitetspolitikken og ind i Atlantpagten. Det er en i den grad forvreden fantasi, en komplekstankegang, som her gør sig gældende, at det kun kan være smerteligt at høre derpå, og det er urigtigt, må det ærede medlem vide.

Det ærede medlem må vide det, fordi en af de ivrigste fortalere for dette nordiske råd er den svenske udenrigsminister Undén, den svenske udenrigsminister, der så klart og tydeligt har fastholdt Sveriges alliancefri linie, der har gjort det gennem den tid, han har haft ansvaret for den svenske udenrigspolitik, der har gjort det i De Forenede Nationer og i Europarådet. Deraf kan enhver se, at de tanker, der ligger bagved den opfattelse, som det ærede medlem giver udtryk for, intet har med virkeligheden at gøre. Vi ved jo, at den svenske alliancefri politik er den svenske regerings og den svenske rigsdags store flertals politik, og så er det ganske klart, at Sverige ikke ville have givet sin tilslutning, hvis det havde været i strid med denne politik. Når det alligevel sker og sker på den måde, at Sverige har været meget ivrig for gennemførelsen, så er det selvfølgelig, fordi Sverige ser dette råd i en noget anden belysning end det ærede medlem, og i Sverige er man lige så ivrig, som vi er det her i Danmark, for at skabe et organ, hvor et samarbejde på alle livets områder her i Norden kunne få ligesom et brændpunkt, hvor arbejdet kunne koordineres. Det ærede medlem kunne akkurat lige så godt have sagt det om det samarbejde, vi har på andre områder, som ordførerne har nævnt, og tillægge det den onde hensigt, som det ærede medlem nu tillægger Det nordiske Råd. Der er ikke skygge af baggrund for den udtalelse, det ærede medlem fremsatte, men det er en udtalelse, om hvilken vi ved, at den kan blive brugt, og at den skal bruges. Når denne debat er færdig, vil vi i de kommende dage i Moskva radio, i „Pravda“ og i andre sovjetrussiske blade se Det nordiske Råd stemplet som forsøg på krigsophidselse, på at drage Sverige ind, som det ærede medlem sagde, i Atlantpagten. Nu skal der over dette fredelige, kulturelle, økonomiske og sociale arbejde kastes den skygge, som det ærede medlem har ønsket at kaste over det, og skabes splid omkring det. Det er en ond og dårlig gerning, det ærede medlem her har hengivet sig til,